

Recensie: The Best of Dorien B ★★*1/2

Kinepolis Antwerpen
woensdag 11 september 2019

foto © Kinepolis Film Distribution

Recensie:

Het filmdebuut van Anke Blondé, *The Best of Dorien B*, dat het filmfestival van Oostende opende is een flauwe en behoorlijk trage prent geworden qua vertelritme. Centraal staat Dorien (Kim Snauwaert) die de dierenartspraktijk (enkel kleine dieren) van haar vader Jacques (rol van Dirk van Dijck) heeft overgenomen. Haar ouders belanden in een huwelijks crisis wanneer Doriens moeder Monique (Katelijne Verbeke) al 25 jaar er een affaire op nahoudt met de slungel Gilbert (Peter De Graef). Ook Doriens relatie gaat door zwaar weer. Jeroen (Jelle De Beule) is vooral bezig om zijn eredoctoraat te halen en had eerder al een affaire met collega Liesbeth (alweer een erg hautaine trutterige/bitcherige rol voor Wine Dierickx die wat ons betreft te vaak in dit soort rollen te zien is op de planken en op het scherm). De twee leven kortom meer naast elkaar dan met elkaar. Wanneer Miguel (Robrecht Vanden Thoren), een jeugdvriend, plots de hulp van Dorien inroept, wordt ze geconfronteerd met de vrouw die ze nu is en de dromen die ze destijds had: bij dierenartsen zonder grenzen aan de slag gaan in Afrika, o.a. terwijl ze nu nog een schim is â€œ o.a. door de vermoeidheid van het mama van twee jonge kinderen zijn en haar carrière â€œ qua energieniveau van de jonge vrouw die in haar studententijd nog aan taekwondo deed.

The Best of Dorien B verwijst naar een cd'tje dat ze in haar jonge jaren gebrand had met haar favoriete nummers op. Songs die ze luidop opnieuw in de auto speelt terwijl de kinderen op de achterbank zich afvragen wat er gebeurt. Dorien wil met hen naar zee terwijl ze eigenlijk naar school moeten. Het is de wereld op z'n kop: de oudste zoon die zijn moeder moet vragen om de muziek stiller of beter nog af te zetten, terwijl we niet veel eerder een gelijkaardige scène zagen maar dan omgekeerd van Dorien die haar zoon vraagt de luide muziek uit te zetten in z'n slaapkamer. Uiteindelijk smeken de kinderen bijna om toch naar school te mogen.

Doriens vader vervangt de sloten zodat Monique niet meer in het huis kan. Zij van haar kant laat een slotenmaker komen om het huis te laten schatten. Hoewel ze al lang met pensioen is, wil ze nog een zwembad bouwen in de tuin. Haar man vindt dat maar niets. Dorien zal wilde seks hebben met Miguel nadat ze even taekwondo oefeningen met elkaar deden, ze zal â€œ hoewel ze dat eigenlijk niet doet en in principe daar een veearts voor moet bellen â€œ een paard helpen tijdens de bevalling, en ook overnachten in een slaapzak in haar praktijk. Haar moeder trekt even bij haar in maar moeit zich met van alles: de keuken vindt ze bijvoorbeeld niet logisch geschikt, en slapen in de zetel ziet ze niet zitten want die is te zacht. Jeroen moet dan maar de zetel in waardoor het koppel nog meer uit elkaar lijkt te groeien. Met de kleinkinderen houdt Monique een feestje in de woonkamer op de tonen van 'Pompen' van Kraantje Pappie (ook heerlijk in slow motion in beeld gebracht als scherpe aanklacht tegen grootmoeders die menen de opvoeding van de kleinkinderen voor hun rekening te moeten nemen en er vooral andere praktijken op nahouden niet in het minst om aan populariteit bij hen te winnen). Verder passeert onder andere ook nog een stuk van Smurfenlied 2 mét lyrics in de ondertitels tijdens deze film. En dan is er nog de mammografie van Dorien die een knobbeltje in de linkerborst toont. Het onregelmatige gezwel, zo ziet ze zelf, is kwaadaardig. Een biopsie laten doen, stelt ze dan ook constant uit. Simpelweg omdat ze weet dat het nieuws dat gaat volgen niet goed zal zijn.

The Best of Dorien B. gaat over leven of geleefd worden, en dromen die je misschien mettertijd overboord hebt gegooid â€“ soms zonder het te beseffen - waardoor je nog maar een schim bent van de persoon die je was of wou worden. Over de levensfase waar veel volwassenen rond de veertig mee kampen, gaat het. Ze geraken uitgekeken op hun relatie, proberen eraan te werken of hakken de knoop door om er een punt achter te zetten. Zeker, sommige situaties in de film â€“ zoals die wanneer Dorien de kleren van haar moeder bij Gilbert gaat droppen wat tot ongemakkelijke stiltes leidt tijdens die eerste ontmoeting - Â zijn ook erg herkenbaar voor mannen én grappig. Maar het tempo van de film, die duidelijk ook doelt op een vrouwelijk publiek, is er eerder een van een vrouw die zwaar doorgezakt in de zetel in een slobber t shirt naar een oersaaie docu over dieren kijkt. The Best of Dorien B. is dus te traag, stroef (het meermaals de stroeve communicatie tussen personages willen tonen werkt op den duur tegen de prent) en qua humor is de film niet scherp genoeg om je te blijven boeien.

< Bert Hertogs >